

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr.153 din 29 august 2012

Privind solutionarea contestatiei formulată de catre SC x SRL cu domiciliul social în localitatea x strada x nr. x, judetul Salaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr.x din x.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sălaj a fost înștiințată de către Activitatea de Inspectie Fiscală, prin adresa nr. x din x cu privire la contestatia formulată de către SC x SRL, împotriva Raportului de inspectie fiscală înregistrat la AIF sub nr. x din data de x.

Contestatia a fost înregistrată la Activitatea de Inspectie Fiscală sub numarul x din x fiind formulată în termen si semnată de către reprezentantul legal al societății.

Intrucât contestatia se îndreapta împotriva Raportului de inspectie fiscala nr.F-SJ x înregistrat la AIF sub nr. x din x cu adresa înregistrata la DGFP Salaj sub nr.x din x august x s-a solicitat contestatarii sa precizeze daca contestatia formulata se îndreapta si împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-SJ x.

Cu adresa înregistrata la DGFP Salaj sub numarul x din x societatea contestatara confirma faptul ca, contestatia se îndreapta si împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-SJ x din data de x si ca obiectul acesteia îl constituie suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, baza de calcul a acesteia în sumă de x lei si majorările de întârziere în sumă de x lei.

Constatand ca în spetă sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra cauzei.

I. SC x SRL formulează contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. F-SJ x.2012 emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.F-SJ x înregistrat AIF sub nr.x2 solicitând restituirea sumei de x lei ca fiind o sumă ce nu se cuvine bugetului de stat.

În susținerea acestei cereri societatea invocă următoarele:

Elaborat de: Compartiment solutionare contestatii,
Decizie
29.08.2012

A. În fapt societatea a realizat în perioada verificată venituri din activitatea de export în valoare de x lei. Pentru realizarea cifrei de afaceri au fost întocmite documente justificative.

De asemenea în perioada verificată au fost făcute plăți aferente achizițiilor de produse și prestări de servicii efectuate, plăți la buget, etc.

Pentru realizarea cifrei de afaceri la export societatea a încheiat cu SC xSRL contractul de vânzare/cumpărare nr.x2010 și două anexe la contract unde au fost stabilite obligațiile ambelor părți și condițiile de pret și facturare.

Cu ocazia controlului ulterior organele fiscale au constatat în mod surprinzător că, facturile de prestări servicii nu contin toate informațiile prevăzute de art. 155 lit. k din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, deși la alineatul 2 din cap c se precizează în mod expres „pe facturi sunt menționate generic „Diverse prestări de servicii conform contractului” fără a preciza în mod concret serviciile respective, denumire, cantitate, pret unitar, valoare etc.”

Organul de control nu menționează că pe fiecare factură fiscală de prestări servicii întocmită de SC x SRL la care s-a colectat TVA și s-a plătit la buget este precizat la denumire: Diverse prestări conform contractului, la pret este trecută valoarea tarifului de servicii, iar în partea de jos a fiecărei facturi fiscale se precizează că prestările sunt aferente facturii fiscale nr...

SC x SRL consideră că nu este obligatoriu ca toate prevederile contractului de vânzare-cumpărare trebuie trecute pe fiecare factură.

Societatea arată că, calculul cheltuielilor cu prestările de servicii s-a făcut potrivit metodologiei stabilite prin contractul de vânzare-cumpărare și anexele acestuia pentru exemplificare invocând factura nr. x respectiv factura nr. x. De asemenea precizează că Legea 571/2003 nu interzice prestările de servicii iar legiuitorul admite stabilirea tarifului și în altă formă decât cea invocată de către organul de control.

Se arată că, contractul de vânzare de mobilă încheiat între cele două părți nu încalcă nici o prevedere legală privind livrările de bunuri și prestările de servicii. Solicitarea delimitării prestărilor de servicii cuprinsă în factură de către furnizor s-a făcut întrucât atât pe parcursul procesului de fabricație cât și după finalizare o parte dintre clienți solicită multe modificări, schimbări de culoare, redimensionări, modificări de usi și coroane, înlocuiri de tăblii etc. pentru a realiza multitudinea de operații precizate s-a recurs la clauzele din contract care prevăd delimitarea prestărilor de servicii de factura de bază, calculul prestărilor de servicii fiind făcută de către firma furnizoare.

În actul de control se face mereu referire la art. 155 din Legea 571/2003 alineatul (5) lit.k și la art. 129 alineatul 2 dar nu se au în vedere precizările acestuia situație în care se regăsește și SC xSRI care prestează serviciile potrivit contractului cu SC x SRL și pe care SC x SRL le facturează și le încasează de la partenerii externi. Prestările de servicii cuprinse în facturile de prestări de servicii nu sunt costuri de producție, așa cum susține organul de control, ci cheltuieli pe care furnizorul le face conform unui contract încheiat între părți.

B. Societatea contestă suma de x lei reprezentând baza impozabilă suplimentară întrucât consideră că este o invenție a organelor de control întrucât facturile de prestări servicii în cauză au fost achitate furnizorului și în același timp cu aceleași valori sunt încasate de la partenerii externi.

Elaborat de: Compartiment soluționare contestații,
Decizie
29.08.2012

În baza prevederilor legii 571/2003, art. 129, alin.(2) și a celor arătate societatea solicită restituirea sumei de x lei întrucât nu este o sumă care se cuvine bugetului de stat.

Arată că, reținerea sumei de x lei, în mod nelegal, creează gol de resurse financiare pentru finanțarea activității de export, atât exportatorului dar mai cu seamă producătorului care nu va putea încasa suma convenită deși acesta a plătit toate obligațiile bugetului de stat inclusiv TVA aferentă acestor prestări de servicii.

II. Din Decizia de impunere nr. F-SJ x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală (existentă în copie la dosarul cauzei), emisă în baza Raportului de inspectie fiscală înregistrat la A.I.F. Sălaj sub nr. x referitor la aspectele contestate se rețin următoarele:

Taxa pe valoarea adăugată x;

Majorări de întârziere x ;

2.1.2 Motivul de fapt

(...).

2.1.3 Temeiul de drept

Legea 571/2003 art.155, 129, OG 92/2003.

Din Raportul de inspectie fiscală încheiat la data de x și înregistrat la AIF sub nr. x (existent în copie la dosarul cauzei) în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F-SJ x referitor la aspectele contestate se rețin următoarele:

Societatea a fost verificată pe linie de taxă pe valoare adăugată, pentru perioada x-x stabilându-se diferențe de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de 82245 lei datorită unor deficiențe constatate în timpul controlului.

Deficiențe:

Facturile de prestări servicii nu contin toate informațiile prevăzute de prevederile art.155 alineat 5 litera K) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare. Pe facturi sunt menționate generic „Diverse prestări de servicii conform contractului”, fără a se preciza în mod concret serviciile efectuate, denumire, cantitate, pret unitar, valoare, etc.

Ca și justificare a serviciilor prestate, societatea a prezentat situații sub denumirea „Antecalculati servicii aferente contractului și comenzi.

Examinând aceste situații echipa de inspectie fiscală a constatat că ele contin diverse materiale și manopera, care de fapt constituie elemente ale pretului de cost a produsului finit-mobilă-asa cum reiese și din situațiile prezentate de către SC x SRL, astfel documentele prezentate nu sunt documente justificative pentru prestarile de servicii conform art.129 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

La baza celor constatate de către echipa de inspectie fiscală au stat și :

Procesul verbal de control încrucișat încheiat de către echipa de inspectie fiscală la SC x SRL.

-Nota explicativă dată de către SC x SRL prin reprezentantul acesteia;

-Nota explicativă dată de către SC x SRL prin reprezentantul acesteia, anexate la prezentul RIF.

TEMEI LEGAL art.155. art.5 litera K)

Modul de soluționare a deconturilor cu suma negativă TVA solicitată la rambursare în perioada controlată:

- TVA solicitat la rambursare x lei;

Elaborat de: Compartiment soluționare contestații,
Decizie
29.08.2012

- TVA pentru care societatea nu are drept la rambursare x lei;
- TVA pentru care societatea are drept de rambursare x lei.

Din totalul sumei respinsă la rambursare pentru suma de 36923 lei s-au calculat potrivit prevederilor legale majorări de întârziere în sumă de 1670 lei pentru perioada 25.08.2011-21.03.2012.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organelor de control fiscal, susținerile contestatarei precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

În fapt societatea a depus deconturi cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată, ulterior fiind verificată pe această linie s-au stabilit pentru perioada x-x diferențe de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de 82245 lei datorită unor deficiențe constatate.

Astfel prin raportul de inspecție fiscală s-a constatat faptul că facturile de prestări servicii prezentate la control nu conțin toate informațiile prevăzute de prevederile art.155 aliniat 5 litera k) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare. Pe facturi sunt menționate generic, „Diverse prestări de servicii conform contractului”, fără a se preciza în mod concret serviciile efectuate, denumire, cantitate, pret unitar, valoare, etc.

Ca și justificare a serviciilor prestate, societatea a prezentat situații sub denumirea „Antecalculatii servicii aferente contractului și comenzi”.

Examinând aceste situații echipa de inspecție fiscală a constatat că ele conțin diverse materiale și manopere, care de fapt constituie elemente ale pretului de cost a produsului finit-mobilă-asa cum reiese și din situațiile prezentate de către SC x SRL, documentele prezentate nefiind în această situație documente justificative pentru prestatările de servicii conform art.129 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

La baza celor constatate de către echipa de inspecție fiscală au stat și :

- Procesul verbal de control încrucișat încheiat de către echipa de inspecție fiscală la SC xSRL.

-Nota explicativă dată de către SC x SRL prin reprezentantul acesteia;

-Nota explicativă dată de către SC x SRL prin reprezentantul acesteia, anexate la prezentul RIF.

Modul de soluționare a deconturilor cu suma negativă TVA solicitată la rambursare în perioada controlată:

- TVA solicitat la rambursare x lei;
- TVA pentru care societatea nu are drept la rambursare x lei;
- TVA pentru care societatea are drept de rambursare x lei.

Din totalul sumei respinsă la rambursare pentru suma de x lei s-au calculat potrivit prevederilor legale majorări de întârziere în sumă de x lei pentru perioada 25.08.2011-21.03.2012.

SC x SRL formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-SJ x emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de x, înregistrat sub nr.x solicitând admiterea contestației și anularea acestor acte.

În susținerea acestei solicitări societatea invocă următoarele:

A. În fapt societatea a realizat în perioada verificată venituri din activitatea de export în valoare de x lei. Pentru realizarea cifrei de afaceri au fost întocmite documente justificative.

Elaborat de: Compartiment soluționare contestații,
Decizie
29.08.2012

De asemenea în perioada verificată au fost făcute plăți aferente achizițiilor de produse și prestări de servicii efectuate, plăți la buget, etc.

Pentru realizarea cifrei de afaceri la export societatea a încheiat cu SC x SRL contractul de vânzare/cumpărare nr. x și două anexe la contract unde au fost stabilite obligațiile ambelor părți și condițiile de pret și facturare.

Cu ocazia controlului ulterior organele fiscale au constatat în mod surprinzător că, facturile de prestări servicii nu conțin toate informațiile prevăzute de art. 155 lit. k din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, deși la alineatul 2 din cap. c se precizează în mod expres „pe facturi sunt menționate generic „Diverse prestări de servicii conform contractului” fără a preciza în mod concret serviciile respective, denumire, cantitate, pret unitar, valoare etc.”

Organul de control nu menționează că pe fiecare factură fiscală de prestări servicii întocmită de SC x SRL la care s-a colectat TVA și s-a plătit la buget este precizat la denumire: Diverse prestări conform contractului, la pret este trecută valoarea tarifului de servicii, iar în partea de jos a fiecărei facturi fiscale se precizează că prestările sunt aferente facturii fiscale nr. ...

SC x SRL consideră că nu este obligatoriu ca toate prevederile contractului de vânzare-cumpărare trebuie trecute pe fiecare factură.

Societatea arată că, calculul cheltuielilor cu prestările de servicii s-a făcut potrivit metodologiei stabilite prin contractul de vânzare-cumpărare și anexele acestuia pentru exemplificare invocând factura nr. x respectiv factura nr. x. De asemenea precizează că Legea 571/2003 nu interzice prestările de servicii iar legiuitorul admite stabilirea tarifului și în altă formă decât cea invocată de către organul de control.

Se arată că, contractul de vânzare de mobilă încheiat între cele două părți nu încalcă nici o prevedere legală privind livrările de bunuri și prestările de servicii. Solicitarea delimitării prestărilor de servicii cuprinsă în factură de către furnizor s-a făcut întrucât atât pe parcursul procesului de fabricație cât și după finalizare o parte dintre clienți solicită multe modificări, schimbări de culoare, redimensionări, modificări de usi și coroane, înlocuiri de tăblii etc. pentru a realiza multitudinea de operații precizate s-a recurs la clauzele din contract care prevăd delimitarea prestărilor de servicii de factura de bază, calculul prestărilor de servicii fiind făcută de către firma furnizoare.

Se arată că în actul de control se face mereu referire la art. 155 din Legea 571/2003 alineatul (5) lit. k) și la art. 129 alineatul 2 dar nu se au în vedere precizările acestuia situație în care se regăsește și SC x SRL care prestează serviciile potrivit contractului cu SC x SRL și pe care SC x SRL le facturează și le încasează de la partenerii externi. Prestările de servicii cuprinse în facturile de prestări servicii nu sunt costuri de producție, așa cum susține organul de control, ci cheltuieli pe care furnizorul le face conform unui contract încheiat între părți.

B. Societatea contestă suma de x lei reprezentând baza impozabilă suplimentară întrucât consideră că este o invenție a organelor de control întrucât facturile de prestări servicii în cauză au fost achitate furnizorului și în același timp cu aceleași valori sunt încasate de la partenerii externi.

În baza prevederilor legii 571/2003, art. 129, alin. (2) și a celor arătate societatea solicită restituirea sumei de x lei întrucât nu este o sumă care se cuvine bugetului de stat.

Elaborat de: Compartiment soluționare contestații,
Decizie
29.08.2012

Arată că, reținerea sumei de xlei, în mod nelegal, creiază gol de resurse financiare pentru finanțarea activității de export, atât exportatorului dar mai cu seamă producătorului care nu va putea încasa suma convenită deși acesta a plătit toate obligațiile bugetului de stat inclusiv TVA aferentă acestor prestări de servicii.

În drept potrivit art 145 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

ale art. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

și potrivit art.155 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare **“Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:**

(...)

“h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125[^]1 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;”

Astfel, potrivit prevederilor legale citate mai sus, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate este condiționat de utilizarea acestora **“în folosul operațiunilor sale taxabile”**, cu alte cuvinte orice persoană înregistrată ca platitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa aferentă bunurilor care i-au fost livrate, respectiv prestațiilor de servicii care i-au fost prestate de către persoane impozabile, cu condiția de a justifica că acele bunuri sau servicii sunt destinate a fi utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Asa cum s-a reținut din raportul de inspecție fiscală societatea nu a justificat cu documente **„Diverse prestări de servicii conform contractului”** executate de către SC x SRL respectiv situații de lucrări sau orice alte materiale corespunzătoare care să ateste că aceste servicii au fost efectiv realizate.

Deși prin contestația formulată se arată că **„Solicitarea delimitării prestațiilor de servicii cuprinsă în factură de către furnizor s-a făcut întrucât atât pe parcursul procesului de fabricație cât și după finalizare o parte dintre clienți solicită multe modificări, schimbări de culoare, redimensionări, modificări de usi și coroane, înlocuiri de tablă etc. pentru a realiza multitudinea de operații precizate s-a recurs la clauzele din contract care prevăd delimitarea prestațiilor de servicii de factura de bază, calculul prestațiilor de servicii fiind făcută de către firma furnizoare.”**, în susținerea contestației nu se prezintă documente justificative din care să se poată stabili fără echivoc prestarea efectivă a serviciilor, definite prin art. 4

Elaborat de: Compartiment soluționare contestații,
Decizie
29.08.2012

al contractului de vânzare cumpărare, de către SC x SRL în speță, documente cu caracter specific în funcție de natura fiecărui serviciu prestat, documente din care să rezulte că serviciile achizitionate în baza facturilor au făcut obiectul contractului încheiat și că sunt în conformitate cu prevederile contractuale ori documente din care să rezulte punerea în executare a serviciilor.

Potrivit prevederilor art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data formulării contestației “ (1) **Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.**”

Intrucât SC x SRL consideră că „**nu este obligatoriu ca toate prevederile contractului de vânzare-cumpărare trebuie trecute pe fiecare factură.**” se retine că deținerea unei facturi nu este suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată nefiind condiționat doar de existența facturilor, ci și de obligația ca societatea contestatoare să justifice că serviciile în cauză au fost prestate și destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Deasemenea societatea avea obligația să verifice ca facturile să cuprindă obligatoriu toate elementele prevăzute de art. 155 al Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și să pretindă unității furnizoare documente care să respecte prevederile legale. Intrucât facturile în cauză nu îndeplinesc cumulativ prevederile legii referitoare la facturi societatea nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în acestea.

În concluzie având în vedere prevederile legale incidente cauzei, considerentele arătate precum și faptul că, argumentele prezentate de către contestatară nu sunt de natură să combată constatările organului fiscal urmează să se respingă contestația formulată împotriva taxei pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate potrivit dispozițiilor art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92, republicată, cu modificările și completările ulterioare și contestate de către societate se retine că stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

Intrucât prin contestația formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, pe cale de consecință aceasta datorează și obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de 1670 lei reprezentând majorări/dobânzi de întârziere.

În ceea ce privește contestația referitoare la baza de impunere, a taxei pe valoarea adăugată în vederea contestatarii că potrivit pct.48 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal “**serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;**

Elaborat de: Compartiment soluționare contestații,
Decizie
29.08.2012

-contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activității desfășurate.”

Astfel contestatara nu a prezentat un contract de prestări servicii încheiat cu SC xSRL iar din Anexa nr.2 la contractul de vânzare cumpărare mobilă nr. x (existetă în copie la dosarul cauzei) nu rezultă **termene de execuție, serviciile efectiv prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului.**

Asa cum s-a retinut din raportul de inspctie fiscală precum si în susținerea contestatiei nu s-au prezentat documente justificative din care să se poată stabili fără echivoc prestarea efectivă a serviciilor de către SC x SRL, în speță, documente cu caracter specific în funcție de natura fiecărui serviciu prestat, documente din care să rezulte că serviciile achizitionate în baza facturilor au făcut obiectul contractului încheiat și că sunt în conformitate cu prevederile contractuale ori documente din care să rezulte punerea în executare a serviciilor, motiv pentru care se va respinge ca nemotivată si neântemeiată contestatia pentru acest capăt de cerere.

Referitor la cererea de restituire a taxei pe valoarea adăugată se retine că contestatara a solicitat rambursarea sumei de x lei pe baza unor facturi care nu contin cumulat toate informatiile prevazute de lege, respectiv din facturi nu rezultă denumirea serviciilor prestate, tarifele percepute pentru aceste servicii, contrar dispozitiilor art.155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, desi in momentul primirii facturilor beneficiarul avea obligatia sa se asigure, in calitate de persoana impozabila interesata, ca acestea contin toate informatiile obligatorii stabilite prin legea fiscala.

In baza prevederilor legale enuntate SC x SRL nu este indreptatita sa beneficieze de rambursarea de la bugetul statului a sumei de x lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată motivat de faptul că a solicitat această taxă in baza unor documente care nu contin toate informatiile obligatorii prevazute de legislatia fiscală si a faptului că nu a făcut dovada faptului că serviciile înscrise în acestea i-au fost efectiv prestate aspect arătat la punctele anterioare ale deciziei.

Pentru considerentele arătate în continutul deciziei, în temeiul prevederilor actelor normative enuntate si ale Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare se

DECIDE:

1.Respinge ca neântemeiată, nemotivată si nesustinută cu documente contestatia formulată de către SC xSRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-SJ x emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr. F-SJ x, pentru suma totală de x lei din care:

- taxa pe valoarea adăugată x lei;
- majorări/dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată x lei.

Elaborat de: Compartiment solutionare contestatii,
Decizie
29.08.2012

2 Respinge ca neîntemeiată, nemotivată și nesustinită cu documente contestatia formulată de către SC x SRL împotriva bazei de impunere a taxei pe valoarea adăugată.

3. Prezenta decizie poate fi contestată conform legii la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

Elaborat de: Compartiment solutionare contestatii,
Decizie
29.08.2012